

Fiskegaardens Eksistens, hvad enten den bruges lidt eller meget, dog hæmmer Fiskenes Opgang; og Fiskevandet oven for Fiskegaarden vil altsaa blive rigere paa Fisk, naar man nedlægger Fiskegaarden. Men dertil kommer den Omstændighed, at den dæmmer op for Vandet, saaledes at Mudder og Grus og Sand, som følger med Strømmen, lejrer sig oven for og danner Banker, hvilket altsaa har til Følge, at Vandet, naar der er Højvande, er meget tilbøjeligt til at gaa over de tilstødende Lodsejeres Enge og ødelægge Græsset, endogsaa i den Grad, at det kan være ødelagt for flere Aar; men der er endvidere stor Fare for, at de Kreaturer, som gaa paa Engene, skulle fare vild og drukne og blive ødelagte. Dette er sket, og denne Fare er altsaa ogsaa til Stede. Da vi vare derovre, blev der fra Beboerne sendt en Deputation til Udvalget netop med Anmodning om at ordne Forholdene saaledes, at disse Oversvømmelser kunde undgaas, og jeg mener, at de kunne allerbedst undgaas, naar man nedlægger Fiskegaarden, saa vil denne Hindring for Vandets fri Løb ikke længere være til Stede. Med disse Bemærkninger vil jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til videre Fremme; jeg vil ønske og haabe, at det i Aar maa kunne lykkes os at naa et Resultat, dog saaledes, at Fiskerbefolkningens Ret til Fiskeri bliver bevaret, og at man i øvrigt paa de andre Omraader søger at naa til saa heldige Bestemmelser som muligt.

R. Hansen: Naar jeg finder Anledning til at gøre nogle faa Bemærkninger angaaende dette Lovforslag, skal jeg paa Forhaand udtale, at det skal blive meget kort. Gudenaan er et Vand, som altid har været meget rigt paa Fisk; det har, hvad man kalder, gammel Berømmelse for sin Fiskerigdom, navnlig for sin Rigdom paa de store og værdifulde Fisk, Laks og Ørreder. Da dette Vandløb nu er saa rigt et Fiskevand, skulde man jo ogsaa tro, at det derovre maatte være et lønnende og godt Erhverv at være Fisker, men det er imidlertid slet ikke Tilfældet, og Aarsagen dertil er jo de uheldige Forhold, som altid have været til Stede derovre, navnlig denne Fiskegaard, der ligger der oppe ved Aaen ca. 1½ Mil oven for Randers. Der ligger den saakaldte Frijsenvold Laksegaard, og dette har jo altid været uheldigt; thi den Fiskeriet, som denne Gaard har villet gøre gældende, har været Aarsagen til en Mængde Processer, som igen have affødt en Mængde Domme og deriblandt flere

Højesteretsdomme, og disse Domme ere som Regel gaaede imod Fiskerne; og nu have vi jo til sidst en Højesteretsdom, som i det mindste til Dels har tilkendt Fiskegaarden Eneret til Fiskeriet i disse Farvande. Nu har Befolkningen derovre længe været klar over, at den bedste og for Resten ogsaa den eneste Løsning af dette Spørgsmaal vilde være den, at Staten købte Fiskegaarden med den dertil hørende Fiskeriet, og at denne Fiskeriet saa gik fra Fiskegaarden over til Befolkningen i Lighed med, hvad der er Tilfældet med vore ferske Vande i det øvrige Land. Det er jo nu for en Del ogsaa sket. For et Par Aar siden købte nemlig Staten denne Fiskegaard og derigennem selvfølgelig Fiskeriet. Derved var altsaa den ene Side af Spørgsmaalet løst. Men den anden Side af Spørgsmaalet er jo endnu uløst, nemlig den, at Fiskeriet skulde gaa fra Fiskegaarden over til Befolkningen, og det er navnlig denne Side af Spørgsmaalet, som vi skulle beskæftige os med, og hvorom dette Lovforslag handler. Med Hensyn til dette Spørgsmaal om, at Fiskeriet skulde gaa over til Befolkningen var der egentlig to Veje, som man her kunde gaa. Man kunde ganske simpelt lade vor nugældende Ferskvandsfiskerilovgivning træde i Kraft overalt for Aaens Vedkommende, og vor Saltvandsfiskerilovgivning træde i Kraft for Fjordens Vedkommende. Det var jo den simpleste og letteste Løsning. Men jeg tror ikke, at det var den heldigste Løsning, fordi der derovre netop er særlige Fiskeriforhold til Stede, Forhold af den Art, at vor nuværende Ferskvandsfiskerilov paa flere Punkter ikke vilde være heldig at anvende paa Forholdene derovre. Regeringen har derfor foretrukket den anden Vej, nemlig at give en særlig Lov om Fiskeriforholdene derovre, og jeg tror ogsaa, at det er den rigtigste og heldigste Maade, vel at mærke, naar vi kunne faa en Lov, som virkelig kan blive human og retfærdig for Befolkningen derovre, uanset om den bor ved Fjorden eller ved Aaen. Lovforslagets Enkeltheder skal jeg ikke her komme ind paa, men blot tillade mig at gøre nogle enkelte Bemærkninger angaaende et Par af Hovedpunkterne deri. Man vil straks se paa Lovforslaget, at det egentlig er delt i to Afsnit, et, som omhandler Forholdene i Fjorden, og et andet, som omhandler Forholdene i Gudenaan med de Vandløb, som strømme dertil, og at der er foreslaaet langt større Indskrænkninger for Gudenaas end for Fjordens Vedkommende,